

**Wyższa Szkoła Teologiczno Humanistyczna
The Ukrainian Institute of Arts and Sciences
The Ukrainian Adventist Theology Institute**

**МАТЕРІАЛИ
XVII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
«Антикризовий розвиток соціальних та
економічних процесів в умовах глобалізації»**

01 листопада 2022 року

БУЧА, 2022

Антикризовий розвиток соціальних та економічних процесів в умовах глобалізації: Матеріали XVII міжнародної науково-практичної конференції, Буча, 2022 р.: Тези доп.: Київ: Міленіум, 2022. 173 с.

Розглянуто питання світоглядних, християнських та філософських аспектів осмислення минулого та сучасності; суспільно-політичних та культурологічних аспектів трансформаційних процесів в Україні; теорії та практики фінансових процесів, антикризового менеджменту національного, світового та регіонального рівнів і тенденцій маркетингу в соціально-економічних системах сучасності. У збірникові є праці, що висвітлюють проблеми Російсько-української війни у різних контекстах: економічному, моральному, філософському, релігійному, медійному, соціальному, дизайнерському, психологічному тощо.

Матеріали конференції видано в авторській редакції.

Редакційна колегія:

Голова оргкомітету: Штанько Л.О., к.еко.н., доц., ректор ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Співголова оргкомітету: Куриляк В.В., к.техн.н., завідувач відділу наукової діяльності ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Секретар конференції: Орловський Р.В., секретар наукового відділу ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Члени оргкомітету:

Корчук В.І., к.філос.н., ректор УАТІ.

Куриляк В.В. к.техн.н., зав. каф. філософії, теології та історії церкви ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Романчук С.М., к.філ.н., доц. каф. журналістики «УГІ». ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Поліна Г.В., к.філол.н., зав. каф. германської філології ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Проданюк Ф.М., к.іст.н., доц., зав. каф. педагогіки та психології ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Терещенко Л.О., к.еко.н., проф., зав. каф. економічної кібернетики, фінансів та менеджменту ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

***Рекомендовано вченою радою
Українського гуманітарного інституту
Протокол №7 від 26 жовтня 2022 р.***

Адреса редколегії

*Україна, 08292, Київська обл., м. Буча, вул. Інститутська, 14
ПВНЗ «Український гуманітарний інститут»*

©ПВНЗ «Український гуманітарний інститут», 2022
©Автори, 2022

ЗМІСТ

АРОВІНА М. П.	7
ПРАЦЯ СТУДЕНТІВ В УКРАЇНІ ТА НІМЕЧЧИНІ: ЗАГАЛЬНЕ ТА ОСОБЛИВЕ	
БУЛАТОВ В. А.	10
ВИБІР ТА ЗАХИСТ СОЦІАЛЬНО ЗНАЧУЩИХ ДОСЛІДНИЦЬКИХ ТЕМАТИК НА ПРИКЛАДІ ІНКЛЮЗИВНОГО ДИЗАЙНУ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	
ВАРЧЕНКО Ю. Е.	13
АНАЛІЗ МЕТОДІВ СПЛАЙНОВОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОГРАМІ 3DS MAX	
ВАСИЛЕНКО І. І.	19
ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ	
ВАСИЛЕНКО О. О.	22
ВИКОРИСТАННЯ РЕГУЛЯРНИХ ВИРАЗІВ ПРИ ОБРОБЦІ БІБЛІОГРАФІЧНИХ ЗАПИСІВ	
ГАРЦУНОВА Л. І.	25
ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ФОРМИ <i>NETSPEAK</i> ЯК СУЧАСНОГО ІНСТРУМЕНТУ КОМУНІКАЦІЇ В ІНТЕРНЕТ-СЕРЕДОВИЩІ	
ГРЕБІННИК Ю. Л.	28
ФОРМУВАННЯ ВІЗУАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ СИСТЕМ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА В ІНКЛЮЗИВНОМУ ПРОСТОРИ	
ДАНИЛЮК Л. В.	31
ДО ПИТАННЯ ЛІНГВОЦИДУ В УКРАЇНІ	
ДУДАРЕЦЬ В. М.	35
СОЦІАЛЬНІ НАПРЯМКИ МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ ВІЗУАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ІНКЛЮЗИВНОМУ ЛАНДШАФТНОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА	
ЄВДОКИМОВА Л. В.	37
АНТИУТОПІЯ. КАЗКА ЧИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ?	
ЗАГРЕБА В. А.	39
ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ ФЕЙСБУК ЗМІ ТА ЖУРНАЛІСТАМИ (на прикладі інформаційного спротиву Костянтина Машовця та Цензор.Нет і Юрія Бутусова)	
ІВОНЧАК Н. Д.	42
РОЛЬ ЩОДЕННИКА В «ДІАЛОЗІ» МЕМУАРИСТКИ ТА ПОЕТЕСИ В РОМАНІ ІРИНИ ЖИЛЕНКО «НОМО FERIENS»	
КЛІМУК В. В.	45
ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІМУНІТЕТ ЯК ЗАСІБ АДАПТАЦІЇ ДО МАНІПУЛЯТИВНИХ ВПЛИВІВ МІЖОСОБИСТІСНОГО СПІКУВАННЯ	
КЛІМУК О. С.	47
СИМВОЛІКА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ЯК ДЖЕРЕЛО РЕАЛІЙ	
КОЛІСНИК О. П., РУДЕНКО Н. А.	50
БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ДОХОДІВ ТА ЇХ ОПОДАТКУВАННЯ	
КОЛІСНИК О. П., САКВА Д. М.	53

ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ ПІДПРИЄМСТВА	
КОЛІСНИК О. П., СКНАРІНА І. В.	55
БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК І КОНТРОЛЬ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА	
КОРЕЩУК І.І.	57
ПІЗНАННЯ ЛЮДИНИ: ОБМЕЖЕНІ ЧИ БЕЗМЕЖНІ?	
КОРЧУК В. І.	62
БІБЛІЯ ВІЛЬЯМА ТІНДАЛЯ: СПЕЦИФІКА АНГЛІЙСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ	
КОРЧУК О. С.	66
ТЕНДЕНЦІЇ У СФЕРІ ОДРУЖЕНЬ ТА РОЗЛУЧЕНЬ ПІД ЧАС РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	
КУЛІНСЬКА Л. В.	68
ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ЗА РАХУНОК ВИКОРИСТАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З ЕЛЕМЕНТАМИ РОСЛИННОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	
КУРИЛЯК Б.І.	70
ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПРИМАСІЯ АДРУМЕНСЬКОГО КНИГИ ОБ'ЯВЛЕННЯ	
КУРИЛЯК В.В.	72
АКСІОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПІДТРИМКИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	
КУРИЛЯК В. В., МЄРЄНКОВ Г.	75
БЕЗУМОВНА ДОПОМОГА ЯК БАЗОВИЙ ПРИНЦИП МІСІЇ. АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ADRA UKRAINE З ВІРЯНАМИ ЦЕРКВИ АДВЕНТИСТІВ СЬОМОГО ДНЯ	
КУЦЕПАЛ С. В.	80
МЕТАМОДЕРНІЗМ: ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ РИСИ	
ЛІВАК П.Є.	84
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ МЕДИКО-БІОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН МАЙБУТНІМ УЧИТЕЛЯМ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО ОСВІТИ	
ЛУК'ЯНЧУК Н. В.	87
ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКИХ РОДИН, ЯКІ МАЮТЬ ШКОЛЯРІВ	
МИЧАК Н.Г.	90
МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	
НІЖЕГОРОДЦЕВ В. О.	93
ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМУНІКАЦІЇ У РОЗВИТКУ НАДАННЯ ДЕРЖАВНИХ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ	
ОРЛОВСЬКИЙ Р.В., КУРИЛЯК В. В.	97
СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ ЧАРЛЬЗА ТЕЙЗА РАССЕЛА В ПЕРІОД 1852–1868 РОКИ	
ОСТАПЕНКО Я. О., ЛИЧКУН Л. О.	102
ВИВЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ І ТАКТИКИ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ПІДПРИЄМНИЦТВІ	
ОСТАПЕНКО Я. О., НИКОНЧУК А. С.	106

13. Russell C. T. Joseph L. Russell, deceased. *Zion's Watch Tower and Herald of Christ's Presence*. 1898. Vol. 19, no. 1. P. 4.
14. Biography. *The Watch Tower and Herald of Christ's Presence*. 1916. Vol. 37, no. 23. P. 356–357.
15. Thomas B. Russell. *Find a Grave*. URL: <https://www.findagrave.com/memorial/36990515/thomas-b-russell> (date of access: 29.09.2022).
16. Wisdom W. M. *The Laodicean Messenger: Being the Memoirs of the Life, Works and Character of that Faithful and Wise Servant of the Most High God*. Bible Students Book Store : Chicago, 1923. 332 p.
17. Woodworth C. J., Fisher G. *The Finished Mystery*. Brooklyn : International Bible Students Association, 1918. 252 p.
18. Hope an Outgrowth of Confidence. *The Watch Tower and Herald of Christ's Presence*. 1914. Vol. 35, no. 24. P. 375–378.
19. Pastor Russell. *The Watch Tower and Herald of Christ's Presence*. 1917. Vol. 38, no. 9. P. 132–136.
20. Penton M. J. *Apocalypse Delayed: The Story of Jehovah's Witnesses*. 3rd ed. Toronto : University of Toronto Press, 2015. 547 p.

ОСТАПЕНКО Я. О.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри облікових технологій та бізнес-аналітики
Державний податковий університет

ЛИЧКУН Л. О.

здобувач другого (бакалаврського)
рівня вищої освіти, групи ТЕБ-21-1
ННІ економічної безпеки та митної справи
Державний податковий університет

ВИВЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ І ТАКТИКИ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ПІДПРИЄМНИЦТВІ

Актуальність проблеми стратегії і тактики сучасного менеджменту в підприємстві обумовлена сучасним функціонуванням підприємницької діяльності в Україні за умов досить нестабільної ринкової економіки, яку спричиняють низка внутрішніх та зовнішніх економічних та соціальних процесів які відбуваються в країні: інфляція, нестабільність валютного курсу, повномасштабне вторгнення країни-агресора тощо. Суб'єкти господарювання, які продовжують свою роботу в зазначеному середовищі, здійснюють неабиякий ризик. Досягти успіху в бізнесі навіть у такому середовищі можливо тільки тоді, коли вдасться своєчасно передбачати ці зміни і відповідно вживати запобіжних заходів щодо них. Таким чином, тактика управління підприємством за сучасних умов дещо відрізняється від

вітчизняних стандартів, яка вже менш ефективна та успішна, і тому потребує невідкладного вивчення стратегій діяльності менеджменту та розробленні тактики для забезпечення стабільного, перспективного вдосконалення підприємства у довгостроковому періоді.

Мета дослідження - розкрити сутність стратегічного управління підприємством, розробити тактику сучасного менеджменту для створення умов подальшого ефективного функціонування підприємств у просторі сучасних ринкових відносин.

Результати дослідження. Структура підприємства - досить складний механізм, який не буде діяти без належного управління. Можна виділити основні складові тактики управління підприємством, це:

- заплановані дії та заходи з реалізації стратегії;
- методи, прийоми, підходи, стилі реалізації стратегії та проведення змін;
- дії і заходи у відповідь на зміну умов діяльності підприємства;
- методи управління стратегічними змінами [1].

Саме поняття стратегії – це багатогранний управлінський процес, який допомагає формулювати та виконувати перспективні цілі підприємства й дозволяє ефективно взаємодіяти із зовнішнім середовищем. Кожне підприємство визначає свою стратегію (стратегічні цілі, завдання) й тактику під час організації виробничої діяльності. Стратегічні завдання підприємства повинні визначати напрями його діяльності на перспективу:

- ✓ поліпшення власної продукції;
- ✓ забезпечення результативності у технологіях;
- ✓ зменшення собівартості;
- ✓ удосконалення якості;
- ✓ досягнення ефективності при низьких витратах виробництва;
- ✓ забезпечення достатньої рентабельності;
- ✓ визначення конкретних параметрів досягнення результату.

Підприємницька стратегія передбачає створення комплексної системи заходів, спрямованих на досягнення перспективних параметрів ефективності, реалізацію головної мети підприємства.

Термін стратегічне управління (або стратегічний менеджмент) почав вживатися науковцями та бізнесменами наприкінці 60-70-х років XX ст. з метою розмежування поточного управління на рівні виробництва та управління, яке здійснювалось на вищому рівні. Розвиток економіки обумовив підвищення уваги на оточення організацій з метою своєчасного реагування на постійні зміни. Стратегічне управління також називають «ринковим стратегічним управлінням», воно забезпечує регулювання, зміни, конкурентні переваги для досягання цілей підприємств.

Топ-менеджери провідних світових компаній поступово припиняли користуватися застарілою «виробничою» концепцією менеджменту, коли головна увага спрямовувалась на виробництво продукту, а питання, пов'язані з його продажем, вважались другорядними.

Перший кроком на шляху поглибленого усвідомлення необхідності стратегічного управління була розширена конференція у Пітсбурзі (США, травень 1971р.), коли було підбито підсумки розвитку стратегічного підходу в управлінні західними і східними компаніями, а також підкреслено основні напрями подальшого розвитку стратегічного управління.

Стратегічний менеджмент - це напрямок науки та практики управління, що виник у відповідь на динамічне зростання зовнішнього середовища бізнесу та набирає широких темпів розвитку. Теорія стратегічного планування та управління була розвинута американськими дослідниками та консультативними фірмами, надалі цей апарат увійшов в арсенал методів внутрішньо-фірмового планування всіх розвинутих країн світу.

Стратегічний менеджмент - це процес встановлення довгострокових цілей компанії, процес їх досягнення за допомогою людських ресурсів та їх потенціалу та стратегічного набору, деталізація в стратегічних планах, безперервна оцінка зовнішнього та внутрішнього середовища підприємств та прийняття рішень, спрямованих на створення й утримання конкурентних переваг для забезпечення прибутку. Також буде не зайвим відзначити, що стратегічний менеджмент включає побудову та реалізацію ефективного плану роботи. Усе це сприяє здійсненню ключових цілей підприємства. Менеджмент загалом грає величезну роль компанії. Співробітники, які обіймають такі високі посади, повинні чітко знати свою справу і розуміти, що найкращий менеджер той, який зміг організувати ефективний робочий процес і при цьому не з'являтися на роботі. Проте не всім щастить. І тому існує стратегічний менеджмент.

Однією з основних функцій стратегічного управління є повна інтеграція різних функціональних сфер організації, а також забезпечення їхньої гармонізації. Інша роль стратегічного управління – регулярно спостерігати за цілями та проблемами організації.

Стратегічний менеджмент передбачає:

- визначення головних ринкових позицій на перспективу залежно від пріоритетності цілей;
- виділення ресурсів організації під стратегічні цілі;
- створення центрів керівництва кожною стратегічною ціллю;
- оцінка та стимулювання виробничих підрозділів та їх керівників після досягнення стратегічних цілей [2, с. 78].

Стратегічне планування стало однією із функцій стратегічного менеджменту [3, с. 47] . Воно ґрунтується на оцінці впливу зовнішнього економічного середовища на діяльність підприємства та дослідженні стану його внутрішнього середовища. Маркетинг відіграє провідну роль у забезпеченні взаємодії між підприємством і зовнішнім середовищем на основі оцінки й вибору ефективних сфер діяльності [4, с. 20].

Водночас перевага стратегічного менеджменту в тому, що він дає можливість:

- ✓ ефективно здійснювати аналіз зовнішнього середовища;

- ✓ отримувати своєчасну та адекватну інформацію про внутрішнє середовище;
- ✓ чітко визначити спрямованість виробничо-господарської діяльності підприємства;
- ✓ підвищити рівень ймовірності виживання підприємства;
- ✓ віднайти точку балансу інтересів різних зацікавлених груп;
- ✓ чіткіше реагувати на зміни у зовнішньому середовищі;
- ✓ розробити альтернативи розвитку підприємства в сфері управління ресурсами, персоналом, капіталом тощо;
- ✓ об'єднати зусилля усіх працівників навколо розробленої загальнокорпоративної стратегії;
- ✓ сформувати стимули для активнішої позиції працівників під час прийняття та реалізації управлінських рішень;
- ✓ створити атмосферу, що сприяє активній взаємодії між керуючою та керованою підсистемами та протидії пасивному реагуванню на зміни в оточенні.

Тактика підприємства – засіб, який забезпечує реалізацію наміченої стратегії. Тактика визначає конкретні короткотермінові завдання, які забезпечують постійне наближення до поставленої мети. Вона розробляється і впроваджується керівництвом і тим, хто працює у низових ланках. Як бачимо, тактика розробляється на основі стратегії, але, в свою чергу, в процесі її реалізації здійснюється уточнення стратегії. Взаємозв'язок між стратегією і тактикою є складним. У кожному підприємстві на різних рівнях управління використовуються свої особливі стратегії, всі вони побудовані за ієрархічним принципом: від корпоративної (загальної) до функціональної.

Висновки. Отже, підприємства, які впроваджують стратегічне управління та мають певну тактику просування бізнесу, завжди матимуть всі шанси на успіх та йтимуть на крок вперед в порівнянні зі своїми конкурентами, що збільшує ймовірність досягнення ними поставленої мети. Тому впровадження системи стратегічного менеджменту на економічному ринку України є об'єктивно необхідним явищем у сфері організації управління, який буде підвищувати готовність підприємницьких організацій реагувати на непередбачені зміни і сприятиме узгодженому, обґрунтованому вирішенню поточних проблем. Також в основу такого процесу необхідно закласти наявний досвід іноземних країн у сфері стратегічного управління і забезпечити його використання з урахуванням специфічних умов розвитку економіки України на вітчизняні господарські підприємства для зростання ефективності виробництва.

Список використаних джерел:

1. Taktyka pidpryyemstva: sutnist', osoblyvosti i vzayemozv'yazok zi stratehiyeyu. URL: http://www.rusnauka.com/30_NIEK_2009/Economics/54111.doc.htm (accessed: 09.04.2020).

2. Сумець О., Бондаренко М. Стратегічний менеджмент. Київ. Хай-Тек Прес, 2010. 240 с.
3. Василенко В. О., Ткаченко Т. І. Стратегічне управління підприємством. Київ. Центр навчальної літератури. 2004. 400 с.
4. Остапенко Я. О. Економічна статистика: проблеми та перспективи розвитку. *Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні*: матеріали V Міжнар. наук.-практ. конф., 31 травня-1 червня 2018 р. / Мін-во освіти і науки України, Тернопільський нац. економічний ун-т [та ін.]. Тернопіль, 2018. С.254–256. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/29620/1/254.PDF>.

ОСТАПЕНКО Я. О.

*кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри облікових
технологій та бізнес-аналітики
Державний податковий університет*

НИКОНЧУК А. С.

*здобувач вищої освіти першого
(бакалаврського) рівня
ННІ економічної безпеки та митної справи
Державний податковий університет*

**ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК РИНКОВОЇ
ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ**

Актуальність дослідження. Нині ми живемо в епоху трансформаційних перетворень. Світ вступив в епоху кардинальних соціально-економічних змін, зумовлених новітньою технологічною революцією, пов'язаною, як відомо, з низкою суттєвих технологічних інновацій, які, серед іншого, охоплюють: наносенсори та інтернет наноречей (nanosensors and the Internet of nanothings), що забезпечують мініатюризацію під'єднання до мережі; блокчейн-технології як революційні децентралізовані системи, що базуються на довірі (the blockchain); відкриті екосистеми штучного інтелекту (open AI ecosystem), які дозволяють перехід від штучного до «контекстуального» інтелекту. Центральну роль у групі цифрових технологій мають відігравати аналітика, побудована на великих базах даних (Big data analytics), та штучний інтелект (Artificial intelligence) [1, с. 15].

Цифрові технології стали невід'ємною частиною повсякденного життя, які змінили його та продовжують змінювати. Те, що зовсім недавно здавалося інноваційним, стало звичним, або ж те, що зараз є інноваційним, за декілька років буде звичним.

Усі ці технологічні інновації викликають глибокі і масштабні зміни в характері економічних відносин, переформатуванні їх підвалин.